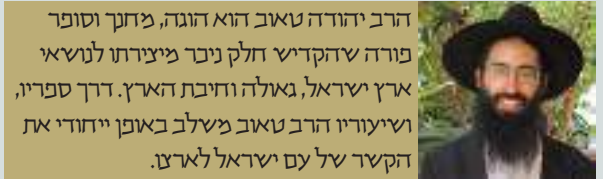

ספרי הרב יהודה טאוב בנושאי ארץ ישראל שימכרו בוועידה במחיר מיוחד!

1. "נחלת יעקב: גדולי ישראל בונים את ארץ ישראל"
ספר מרכזי זה מתעד את המעורבות המעשית של גדולי ישראל לאורך הדורות בבניין הארץ. הספר חושף פן אקטיבי ומעשי של מנהיגים רוחניים שלא רק חלמו על ארץ ישראל, אלא פעלו באופן ממשי להקמת קהילות, בתי כנסת וישיבות, רכישת קרקעות, ואיסוף כספים למען היישוב.

נושאים מרכזיים בספר:
< פעילות הרמב"ם והרמב"ן בארץ ישראל, כולל הקמת בית הכנסת בירושלים על ידי הרמב"ן במאה ה-13
< עליות תלמידי הגר"א ותלמידי הבעל שם טוב והשפעתם על היישוב האשכנזי
< הקמת מוסדות כמו ישיבת אור החיים בירושלים
< פעילות הרבי האמרינער מחב"ד בחברון וקניית "ארבע אמות" בבית הכנסת אברהם אבינו
< קופת ארץ ישראל של בעל התניא וחסידותיו כמו קרלץ וסלונים
< הקמת שכונת מאה שערים מחוץ לחומות ירושלים
הספר מדגיש כי חובת הארץ ובניינה אינם המצאה של הציונות המודרנית, אלא סיפור עתיק השזור במסורת ובפועלם של מנהיגים רוחניים מכל החוגים - אשכנזים, ספרדים, חסידים ומתנגדים.

2. "אתחלתא דגאולה והדרך אליה"
ספר זה מתמקד בהבנת תהליכי הגאולה מנקודת מבט יהודית מסורתית. הרב טאוב מציג את התפיסה של "אתחלתא דגאולה" (ראשית הגאולה) כתהליך מתמשך ומעמיק את ההבנה של האירועים העכשוויים בהקשר של תהליכי גאולה היסטוריים.

3. "בית ראובן: הזכות והשמחה בקניית בית"
ספר ייחודי הבוחן את המשמעות הרוחנית של קניית בית בארץ ישראל. הרב טאוב משלב בו הלכה, מחשבה יהודית ופסיכולוגיה חיובית כדי להאיר את משמעות הקניין בארץ ישראל כאקט בעל ערך רוחני עמוק.

4. "המדריך לקניית בית בשמחה"
ספר המשך מעשי ל"בית ראובן", המציע הדרכה מעשית לרכישת נדל"ן בארץ ישראל מתוך גישה של שמחה ואמונה. הספר מתמודד עם האתגרים המעשיים והרגשיים הכרוכים ברכישת בית בישראל ומציע פרספקטיבה רוחנית על התהליך.

5. "טובה הארץ: הלכות דיבת הארץ"
ספר מעמיק העוסק בהיבט הלכתי ומחשבתי של הדיבור על ארץ ישראל. הרב טאוב בוחן את חטא המרגלים כמודל לדיבור שלילי על הארץ, ומציג את ההשלכות ההלכתיות והרוחניות של אופן הדיבור על ארץ ישראל. הספר מדגיש את חשיבות הדיבור החיובי והאופטימי על הארץ כחלק מחיבת הארץ.

6. "מצוות חיבת הארץ"
ספר מקיף המתמקד במצוות התלויות בארץ ובמיוחד בעניין "חיבת הארץ" כערך וכמצווה. הרב טאוב בוחן את המקורות ההלכתיים והאגדיים הקשורים לאהבת הארץ ומציג אותה כמצווה בעלת משמעות עמוקה בחיי היהודי.

7. "מצוות נטיעת עצים וקניית אדמה בארץ ישראל"
ספר מעשי המתמקד בהיבטים הלכתיים ורוחניים של נטיעת עצים ורכישת קרקעות בארץ ישראל. הרב טאוב מציג את המצוות המעשיות הקשורות בעיבוד האדמה, נטיעה ושמירה על הטבע בארץ ישראל כחלק מהקשר העמוק לארץ.

8. "שיבת ציון במגילת אסתר בדורנו"
ספר המציע פרשנות מקורית למגילת אסתר דרך פריזמה של גאולה ושיבת ציון. הרב טאוב קושר בין אירועי המגילה לתהליכי הגאולה בדורנו ומציע תובנות על משמעות השיבה לארץ בהקשר הרחב של ההיסטוריה היהודית.

הס"ף

באשמת נשים צדקניות שבדור

האם פעם תארנו בעיני רוחנו את האוכלוסיה שעברה את הירדן במעמד המיחול ההוא - כניסת עם ישראל לארץ ישראל אחרי ארבעים שנים מטלטלות במדבר? נערינו וזקנינו היו שם, בנינו ובנותינו, גם צאן ובקר... אבל, ראו: מי אלה - מספר כה גדול של נשים בודדות, לא צעירות - נשים בנות ששים עד מאה, שהנה סוף סוף, זכות לדרך על אדמת הארץ שאותה כל כך חיבבו.

האם אלה הן הנשים הצדקניות שבזכותן נגאלו אבותינו ממצרים? איך קרה שבשלב הגמר, בכניסה לארץ, הן מגיעות כאלמנות זקנות, ששמחתן מהולה בבדידות עצובה?

כדי לפתור את החידה, יש לחזור לבראשית, לספור הבריאה. מקפץ, שכינצא מהכלל ביחס לשאר הנבראים, ביצירת האדם נוצרה האשה מתוך "זוהמ" נפרדת מהאיש. "ויאמר ה' א-להים, לא טוב היות האדם לבדו, אעשה לו עזר כנגדו". ואומר רש"י: "זכה - עזר; לא זכה - כנגדו, להלחם". מקפץ להבין מכך, שהאשה משמשת כאמצעי לשכר או לעונש לאכר. אבל ניתן להאיר זווית שמדברת דווקא אל האשה, כאשר היא קוראת את דברי רש"י הללו היא יכולה להפיק מכך חכמה לחיים: נישאת לגבר שזכה להבין מה חובתו בעולמו ואיך להתנהג - עזרי לו! אבל אם או כאשר הוא אינו זוכה, יש בחינה מסוימת שעליך להיות כנגדו להלחם.

איך נעזי לומר דבר כזה?

נסביר: אמרו חז"ל "ויבן ה' א-להים את הצלע" - מלמד שנתן הקב"ה בינה יתרה באשה יותר מבאיש (בראשית רבה, יח, א). ואמרו להיות נהיר לכל אשה - גם אשה שלא נשואה - שבינתה יתרה זו נְתָנָה לה לא כדי להתחכם ולהתנצח מול האיש, כי אם להשקיע את כל עצמת התכונה הזאת בבנין המשותף של הבריאה.

את יְשׁוּם התובנה הזאת רואים היטב בתולדות אמותינו -

שרה אמנו - יושבת באהל, אשה צנועה. עֶזְרָ למופת. מצטרפת לבעלה בשקט, שותפה בגיור, בהכנסת אורחים, מתלזה אליו בכל מסעיו. אפילו בנסיבות מאד לא נעימות, כשהיא נלקחת לבית פרעה או לחדרו של אבימלך, לא שמענו ממנה מלה. היא בוטחת בצדקות בעלה, עושה כדבריו וניצלת מכל רע.

מתי אכן משמיעה שרה אמנו את קולה? "גרש האמה הזאת ואת בנה, כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק!" דברי לוחמה מובהקים! בנגוד לרצון בעלה, ככתוב. ואולם הכרעת א-להים אינה מאחרת לבוא: "כל אשר תאמר אליך שרה, שמע בקולה..." (בראשית, כ"א)

רבקה אמנו - בעלת החסד, המשקה את כל הגמלים, הנופלת מעל הגמל ומתכסה בצעיף בראותה את יצחק הצדיק. מחרישה גם היא לאורך השנים, אפילו כשרואה איזה בן מועדף על בעלה, ואף גם היא כששומעת אותו אומר 'אחותי היא', ויודעת לאן הדבר עלול להוביל.

אבל בשעת סכנה, כשברכת יצחק הגורלית תגיע לבן ההוא - פתאום מגלה אמנו תושיה נועזת, ועושה רבקה דבר שנראה לנו כמעשה

ספרים במחיר מיוחד

הגר"י שוורץ זצ"ל בעיצורו ליד ספריו הרבים

הודעה משמחת לרגל הוועידה

במסגרת יריד הספרים המיוחד, בתקיים מכירה מיוחדת של עשרות כותרים מספריו של מורנו **הגאון רבי יואל שוורץ זצ"ל** על עניני ארץ ישראל והתקופה וספרים נוספים, ביניהם ספרים נדירים שלא נמכרו מזה שנים רבות, במחיר מיוחד ומסובסד שלא יחזור.

לזכר נשמת אשתו הרבנית שולמית ע"ה, נפטרה ב"ח אדר השנה.

לא יַעֲשֶׂה. כך היא מצליחה להעביר מסר לבעלה שניתן לרמות אותו, וזוֹכָה לשמוע שאכן נקלט המסר בתודעת יצחק באָמרו, אחרי שחרד חרדה גדולה עד מאד, על יעקב בנו: "גם ברוך יהיה!"

ואחרי דורות - מגלה לנו רש"י דרך מי זכינו, העם המשועבד במצרים, להולדת הגואל - משה בן עמרם. הלא באות מרים הצעירה מאד, שאת בינתה היתרה כבר הפעילה מול אביה הצדיק, חכם, גדול הדור היה, שמע גִּזְרָה והחליט מה שהחליט, עד שבפשטות נשית העירה לו בתו הקטנה, שבמעשיו הוא מכפיל את הגזרה! (שמות, ב, א)

ומי ידועה מכל חֲכָמוֹת הנשים יותר מהגברת בן-פלת, שבכעין פריצות לשם שמים הצליחה להציל את בעלה מיירידתו לתהום ונרשמה לדורות כאֵת שבנתה את ביתה?

ואם בבנין עסקינו, הרי מראות הצובאות מעידות. במצרים ראו את מצב העבדות העגומה שכה העיקה על רוח אנשיה, מזוית אחרת. כשעיניהן תלויות לעתיד האומה, בעזות דקדושה, הצליחו לשנות את מצב הרוח של בני האומה עד שנפסק: דווקא מהכלי הזה של נשות גלות מצרים, יַעֲשֶׂה הכיור במשכן.

אכן, לאורך כל הנסיגות שנסו אבותינו את המקום ברוך הוא במדבר, לא התבלבלו אמותינו. את תכשיטיהן השכילו לתת ביד רחבה למשכן, אבל לא עגיל אחד מהן ליצירת עגל הזהב. וכאשר חזרו המרגלים עם דִּבְתָם הרעה, מי בכה? חז"ל מאשרים: הגברים. הנשים לא בכו, ועליהן לא נגזר מָוֶת במדבר.

אבל במקום מחיאת כפיים לנשות העם, מצאנו בהשֹׁנָאת הפסוקים נזיפה סמויה.

"...נשינו וטפנו יהיו לבז!" - כך אמרו אבותינו בלילה ההוא של בכי בתגובתם האומללה לדברי המרגלים. ואחרי כשלושים פסוקים, הנה דבר הגִּזְרָה, בשורת הנפילה של כל הדור ההוא במדבר, מלבד - "וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה, והבאתי אותם וידעו את הארץ אשר מאסתם בה" (במדבר, יד)

טפכם? רגע! הלא ידוע לנו שגם על הנשים לא נפסק העונש. הנשים היו מחבבות את הארץ. לא בכו. הרי כל הנשים, יחד עם מי שהיה אז הטף, נכנסו לארץ (רש"י על במדבר כו סד). מרים היתה האשה היחידה שמתה במדבר - מדרש אספה - במדבר כ (א). מדוע לא נזכרו בפסוק יחד עם הטף?

התשובה היא, שברגע מכריע זה נכשלו הנשים. מעלו בתפקידן. האשה לא נבראה להיות צודקת ונבונה לטובת עצמה, כאמור. במתן התורה נרמז השוני בין זכרים לנקבות: "כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל" (שמות, יט, ג) אמירה לנשים, הגדה לאנשים. ראיתם של הגברים ממוקדת בהלכות, בפרטים ובדיוקים. ראינו זו מעניקה להם תמונה מפורטת ומדוקדקת. אבל היא עלולה להקשות עליהם להכיל את היריעה פֶּלָה ולהבין את מהות המעמד. קורה, שכשהאיש רואה היטב את כל אחד מהעצים, הענפים, העלים, הפרחים והפירות... האשה רואה, במבט כולל, דווקא את היער.

הכוחות והכשרונות המיוחדים של האשה הוענקו לה כדי להשלים את ראיתו של האיש. של אישה בביתם הפרטי, של אביה, של אחיה. אבל גם על כלל הציבור מְסֻגֶּלֶת אשה אחת להשפיע, בדרך צנועה ומְקַבֶּלֶת. האם יש מי שמפקפק היום בגודל עשייתה של הגברת שרה שנירר לפני דורות אחדים, כשהבינה מה נחוץ לעתיד בית ישראל?

קל לנו להבין איך הפחידו דברי המרגלים את הגברים יוצאי מצרים. עמלק, מלחמה, אדמה שמוציאה פירות משונים, מסעי הללויות בכל מקום, בעיות פרנסה... שקעו בפרטים ששמעו ונשתבשה להם התפיסה של ארץ טובה ורחבה ושל הבטחתו של א-ל מוציאם ממצרים. וכל הגברים בכו בלילה ההוא.

בדיוק בנקודה ההיא היה נחוץ מְבָטֵן המקיף של נשות הדור. ובדיוק בלילה ההוא החרישו.

שתקו. אולי משיקולי צניעות, אולי מאיום העדה שאמרו לרגום באבנים את כלב ואת יהושע. שכחו את מסר הכנגדו-להלחם, את החריפות של שרה אמנו, התמימות הפשוטה של מרים נביאתנו - עתידו של עם ישראל אינו דבר שהשתיקה יפה לו!

הנשים שתקו והגברים המשיכו לבכות. תהליך יציאת מצרים נִעְצָר, וגאולת העם התעכבה. עשרות שנים במדבר. אבל לא רק. מאז אותו לילה, ליל בכיה של חנם, נקבעה לנו בכיה לדורות

(תענית כט). ועברו על עם ישראל גלויות ונדודים, חורבנות וצרות מי ימנה.

והנה, אחרי דורות רבים כל-כך של יגון, החזיר אותנו רבונו של עולם ברחמי הרבים לארץ ישראל! העם הגיע לנקודה מקבילה בתולדותיו, כאשר מְכֻרַח הגלות הוצאנו, ולגאולה השלמה והמושלמת טרם הוֹבָאנו.

זה הזמן לנשים לפרוע את החוב.

יש באמתחתה של האשה של היום כלים שלא היו לקודמותיה במדבר. היא למדה היטב את סְפֹרֵי האמהות הקדושות, וגם את לקח הַכְּשָׁלוֹן ההוא. היא מדמינת בתחושת החמצה את האלמנות הקשישות ההן, העוברות בכבודות את הירדן, כשהיו יכולות במאמצי שכנוע לחסוך את השנים ולהכנס צעירות ושמחות. מְקָרִים לה גם סְפֹרֵי חז"ל מן העבר על כח ההשפעה של האשה.

- מעשה בחסיד אחד, שהיה נשוי לחסידה אחת ולא העמידו בנים זה מזה. אמרו אין אנו מועילים להקדוש ברוך הוא כלום. עמדו וגרשו זה את זה. הלך זה ונשא רשעה אחת ועשתה אותו רשע, הלכה זאת ונשאת לרשע אחד ועשתה אותו צדיק. הוי, שהכל מן האשה: (בראשית רבה יז ז).

וגם: מעשה בכהן אחד שהיה רואה את הנגעים. מָטָה ידו, בָּקַשׁ לצאת לחוצה לארץ. קרא לאשתו אמר לה: בשביל שבני אדם רגילין לבוא אצלי לראות את הנגעים, קשה עלי לצאת מעליהם. אלא בואי ואני מלמדך שתהא רואה את הנגעים: אם ראית שְׁעָרוֹ של אדם שיבש המעין שלו, תהא יודעת שלקה, לפי שכל שְׁעָרִי וְשְׁעָרִי ברא לו הקב"ה מעין בפני עצמו שיהא שותה ממנו. יבש המעין שלו - יבש השער. אמרה לו אשתו: ומה אם כל שְׁעָרִי וְשְׁעָרִי ברא לו הקב"ה מעין בפני עצמו שיהא שותה ממנו, אתה שאתה בן אדם, וכמה שערות יש בך, ובנין מתפרנסין על ידך, לא כל שכן שיזמן לך הקב"ה פרנסה! לפיכך לא הניחה אותו לצאת חוצה לארץ. (תנחומא תזריע ו)

באמתחתה נמצאת גם הדוגמה העצמתית הקרובה יותר לימינו, הסְפֹרֵי של שרה שנירר, ואת כל המוסר שהעבירו המורות הנפלאות שקמו בישראל בעקבותיה.

- ודוגמא נוספת מהשנה האחרונה: לפני חדשים אחדים, אשה חרדית מכפר חב"ד חוללה מהפכה במשרד הבטחון. כשבנה ישראל יודקין, הי"ד, נפל במלחמה. החליטו לקבורו בהר הרצל, ונדהמה המשפחה לגלות שמשרד הבטחון דורש אחידות בכתובת המצבה ואינם מרשים את האותיות הי"ד! בצניעות אך באומץ ובנחישות, הצליחה האם השכולה להביא את הדבר לתקשורת ובהצגה נרגשת של טיעון יהודי מובהק, הצליחה לגרום לחץ על מקבלי ההחלטות ולהביא להפיכת הכלל האומלל הזה. בעקבות ההפיכה, מאות בקשות ישנות לכתובת הי"ד על מצבות נופלים פתאום נענו בחיוב, והמצבות תוקנו! -

לפני שנים לא רבות נוסד ארגון 'קדושת ציון', שמשמיע מסר חזק לכל מי שחרד לדבר ה', על הפנמת המודעות המחייבת של שיבתנו לארץ ישראל, ועידוד העשייה כדי לקדם את החלת שלטון התורה על העם השוכן בציון.

בארועי הארגון, בְּנִיעֵדוֹת השנתיות, תמיד מוכרז: עזרת נשים פתוחה. נשים רבות נמנות בין קוראי הגלינות.

חזקה על אשה כזאת, שהיא מזהה את מקומנו בהיסטוריה ושהיא מוכנה גם לקבל על עצמה את אחריות התקון הגדול הזה. ממקום בינתה ובכוחות העזר-כנגדו שבהם ניחנה, היא מְסֻגֶּלֶת לשפוך אור חדש על מצב העם, על ממשלתו, על דרכים לפעול לשְׁנוּי, ואולי אפילו - כדבורה השופטת - על עניני צבא ומלחמה. יש שתדע לעזור או להלחם בקול קורא - תמיד בנועם, בנחת, ובצניעות - ויש שתפעל בהשפעה סמויה ונסתרת יותר.

אם באשמת שתיקת נשים צדקניות שבאותו הדור נדחתה גאולת אבותינו, תבואנה הצדקניות שבדור זה ותזכינה להביא להשלמתה.

עזרת הנשים פתוחה. עזרת הנשים חובה.

ש' סלייטר

יום חמישי ב' סיון
18:45 סמוך לכותל המערבי
פרטים בעמוד 3 ובגב הגליון <<